

בש"פ 3900/19 - מדינת ישראל נגד זרינה בלוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 3900/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבה: זרינה בלוב

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדי הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ג בסיון התשע"ט (16.6.2019)

בשם המבקשת: עו"ד סיגל בלום

בשם המשיבה: עו"ד אלכס גפני

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים החל מיום 21.6.2019 או עד למתן פסק-דין בעניינה (ת"פ 37747-09-18) המתנהל בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 21.9.2018 הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום נגד המשיבה ושישה נאשמים נוספים, בו יוחס להם ביצוע עבירות של סחר בבני אדם, גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, החזקת מקום לשם זנות, סרסרות ופרסום בדבר שירותי זנות של בגיר, וזאת במסגרת שנים-עשר אישומים. מכתב האישום עולה, בתמצית, כי המשיבה ויתר הנאשמים עסקו בהבאת נשים ממדינות חבר העמים לישראל לשם העסקתן בזנות בדירות שונות בירושלים ובחיפה. ביום 21.3.2019 הוגש, בהסכמת הצדדים, כתב אישום מתוקן, במסגרתו התווספו מספר פרטים לכתב האישום הקודם.

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיבה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה. ביום 19.10.2018 קבע בית המשפט (השופט ר' כרמל) כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות שיוחסו למשיבה, כמו גם עילות מעצר שעניינן חשש להימלטותה ומסוכנות הטמונה בטיב מעשיה. משכך, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בעניינה של המשיבה. ביום 3.4.2019 הורה בית המשפט, בהסכמת המשיבה, על מעצרה מאחורי סורג ובריאח נוכח תסקירי שירות המבחן שהוגשו בהם צוין, בין היתר, כי קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית ופורצת גבול מצד המשיבה וכי היא אינה מתאימה לחלופה טיפולית.

4. הקראת כתב האישום התקיימה ביום 7.10.2018, ולאחר מספר דחיות השיבה המשיבה לכתב האישום ביום 17.3.2019 כאשר ביני וביני נשמעו שתי עדויות מוקדמות מטעם המדינה. ההליך מצוי כעת בשלב ההוכחות. עד כה התקיימו שני דיוני הוכחות והדיון הבא קבוע ליום 3.7.2019, כאשר הדיון האחרון בסדרת הדיונים שנקבעו מראש על-ידי בית המשפט קבוע ליום 23.9.2019.

5. המדינה טוענת בגדר הבקשה שלפניי כי המסוכנות הנשקפת מן המשיבה נלמדת ממעשיה - עמידה בראש מיזם עברייני מתוחכם ורווחי שתכליתו הבאת נשים לישראל לשם העסקתן בזנות. עוד נטען, כי קיים חשש ממשי לכך ששחרורה של המשיבה יאפשר לה לשבש הליכי משפט ואף להימלט מן הארץ בשים לב לקשריה באוקראינה. משחלופות המעצר שהוצעו - הן החלופה הביתית והן החלופה הטיפולית - נפסלו על-ידי שירות המבחן מן הטעם שאין מתאימות לצרכי המשיבה, נטען כי לא ניתן להסתפק באמצעי פחות ממעצר מאחורי סורג ובריאח על-מנת להשיג את מטרות המעצר.

6. בדיון לפניי נטען מטעם המשיבה כי הפרשה אינה עוסקת במקרה המצוי ברף הגבוה של עבירת הסחר בבני אדם, וכי המשיבה היא אישה מבוגרת ("בת חמישים פלוס") ויש לה ילד בן 14 שנמצא אצל אחותה. נטען כי המשיבה נמצאת בארץ כ-6 שנים ואין לה עבר פלילי, וכי העבירות בוצעו מתוך מצוקה כלכלית של המשיבה ומשפחתה. אשר לחשש לשיבוש, צוין כי עדת התביעה האחרונה (למעט העדים השוטרים) צפויה להעיד בישיבה הקרובה (3.7.2019), ובכך יאווין החשש לשיבוש. על כן ביקשה המשיבה כי בית משפט זה יורה על עריכת תסקיר עדכני בעניינה.

באת כוח המדינה חזרה על עיקרי נימוקי הבקשה, תוך הדגשה כי לדעת התביעה מדובר בפרשה ברף הגבוה של עבירת הסחר בבני אדם. ומכל מקום לא מוצגת כיום כל חלופה, וההליך מתקדם כסדרו.

7. במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים כידוע קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם.

8. במקרה דנן, כפי שנקבע בהחלטת המעצר, מתקיימות במשיבה עילות מעצר של חשש לשיבוש הליכים, ולהימלטות מן הדין, לצד המסוכנות הטמונה בטיב המעשים המיוחסים לה. ענייננו בהארכת מעצר ראשונה ולמשיבה אין כל טרענה באשר לקצב התקדמות ההליך. בנסיבות אלה איני רואה הצדקה להימנע מלהורות על הארכת מעצרה של המשיבה.

9. למעשה, המשיב אינו מבקש לדחות את בקשת המדינה להארכת מעצרו, אלא אך להורות על קבלת תסקיר עדכני לבחינת חלופת מעצר, וזאת בנימוק כאמור כי עם עדות עדת התביעה האחרונה בישיבת ההוכחות הבאה, יחלוף החשש לשיבוש. איני רואה מקום לנקוט עמדה בשלב זה באשר לאיונו של חשש השיבוש, אך ברי כי עם השלמת העדות כנטען, פתוחה בפני במשיבה, אם תחפוץ בכך, להגיש בקשה לעיון חוזר במעצרה, בנימוק האמור או בכל נימוק נוסף, והענין יבחן.

10. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים החל מיום 21.6.2019, או עד למתן פסק-דין בעניינה בת"פ 37747-09-18 המתנהל בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בסיון התשע"ט (16.6.2019).

ש ו פ ט